

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **městys Luka nad Jihlavou**
sídlem 1. máje 76, Luka nad Jihlavou
zastoupen JUDr. Boženou Zmátlovou, advokátkou
sídlem Dvořákova 5, Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2025, č. j. KUJI 16302/2025, sp. zn. OOSČ 747/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný, poté co mu danou věc postoupil Okresní soud v Jihlavě usnesením ze dne 27. 4. 2018, č. j. 8 C 6/2018-96, vedl na základě návrhu Svazu vodovodů a kanalizací JIHLAVSKO (dále též „svazek“) pod sp. zn. OOSČ 777/2018 sporné řízení podle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), na nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením „Smlouvy o majetkovém vypořádání v souvislosti s vystoupením Městyse Luka nad Jihlavou ze Svazu vodovodů a kanalizací JIHLAVSKO a dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů“ (dále též „návrh smlouvy“). Žalovaný již jednou ve věci rozhodoval. Jeho rozhodnutí však zdejší soud zrušil rozsudkem ze dne 30. 9. 2021, č. j. 29 A 19/2019-278. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 2. 2024, č. j. 3 As 316/2021-109.
2. Svazek následně s ohledem na vývoj judikatury zaslal žalovanému vyjádření ze dne 6. 6. 2024. V něm upřesnil, že původní návrh svazku obsahuje 4 samostatné nároky stran:
 1. nárok svazku na nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením smlouvy o finančním vypořádání dle článku 12.7 stanov (nárok vymezen v článku 5 části II. přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle);
 2. nárok svazku na nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením smlouvy o majetkovém vypořádání dle článku 12.6 stanov (nárok vymezen s výjimkou článku 5 v části II. a příloh 1 až 6 přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle);
 3. nárok svazku na nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích) (nárok vymezen v části III. a příloh A.1 a B.1 přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle); a
 4. nárok svazku na nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích (nárok vymezen v části IV. a příloh A.2 a B.2 přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle).
3. Žalovaný se s takto provedeným hodnocením uplatněných nároků ztotožnil a usnesením ze dne 14. 11. 2024, č. j. KUJI 100285/2024, vyloučil řízení o nároku č. 1 a řízení o nárocích č. 3 a 4 ze společného řízení s tím, že o těchto nárocích rozhodne samostatně pod sp. zn. 746/2024 a sp. zn. 747/2024. V odůvodnění konstatoval, že nárok č. 1 na finanční vypořádání bude vyloučen z důvodu časově náročnějšího prokazování toho, zda zde stanovená finanční částka byla adekvátní a zda její výše odpovídala smyslu a účelu stanov. Žalovaný navíc vede jiné sporné řízení týkající se téhož finančního vypořádání pod sp. zn. OOSČ 447/2018, tudíž se jeví jako účelné tato řízení následně spojit do jednoho řízení. Nárok č. 3 a 4 dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů bude vyloučen proto, že žalovaný se domnívá, že rozhodování v této věci nepatří do jeho pravomoci, a tudíž bude podána kompetenční žaloba.
4. Podáním ze dne 18. 12. 2024 vzal svazek návrh, který je po nabytí právní moci usnesení o vyloučení předmětem řízení vedeného pod sp. zn. OOSČ 747/2024 (tj. ve vztahu k nárokům č. 3 a 4), zpět.

9/2025

5. Napadeným usnesením následně žalovaný řízení o návrhu svazku na zahájení sporného řízení o nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích (nárok vymezen v části III. a v přílohách A.1 a B.1 přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle a v části IV. a v přílohách A.2 až B.2 přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle), vedené pod sp. zn. OOSČ 747/2024, zastavil dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu. Dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

II. Žaloba

6. Žalobce se v žalobě a jejím doplnění obsáhle vyjadřuje k různým aspektům svého vztahu ke svazku. Namítá, že usnesení, kterým žalovaný rozhodl o vyloučení částí návrhu k samostatnému projednání, je ve výroku neurčité, a to v takovém rozsahu, že způsobuje neprojednatelnost vymezených částí původního návrhu. Žalovaný se omezil na výčet článků přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle, aniž by však uvedl, jaký je obsah těchto článků, a co konkrétního bude projednáváno ve vyloučené části řízení. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí je usnesení o vyloučení věci i nicotné, neboť žalovaný nemá pravomoc k řešení sporu o dohodu vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích.
7. Také napadené rozhodnutí bylo dle žalobce vydáno věcně nepřislušným orgánem, který však nezastavil řízení pro svou věcnou nepřislušnost, nýbrž z důvodu zpětvzetí návrhu ze strany svazku dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu. Napadené rozhodnutí je proto nicotné. Jestliže chtěl žalovaný v této části zastavit řízení, pak to mohl odůvodnit právě jen tím, že není věcně příslušný k řešení vymezené části návrhu.
8. Žalobce je přesvědčen, že i výrok o nákladech řízení je nesprávný a nezákonný. Žalobce žádá náhradu nákladů řízení za všechna písemná podání a vyjádření, která podal do spisu žalovaného z důvodu zavinění zastavení řízení jednáním svazku. Odkazuje přitom na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2003, sp. zn. II.ÚS 563/01.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

9. Žalovaný je přesvědčen, že se s námitkami žalobce vypořádal v napadeném rozhodnutí, na něž odkazuje. Žalovanému dále není zřejmé, čeho chce žalobce žalobou dosáhnout. Žalobce neuvedl žádné vážné důvody, proč by nemělo dojít k ukončení daného řízení, brojí pouze proti formě, která byla zvolena. Napadené rozhodnutí se nijak nedotklo majetkových práv žalobce. Žalobce nikdy nevyjádřil vůli dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů uzavřít, naopak od počátku požadoval zamítnutí návrhu. Žalovaný proto navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
10. V replice žalobce dodává, že žalovaný po letech vedení řízení náhle dospěl k přesvědčení, že se nejedná o jeden návrh na zahájení správního řízení sporného, ale o čtyři návrhy, a to přesto, že ve smlouvě je jedna část vázána na další. V čem spatřoval žalovaný urychlení řízení ve věci a jiný důležitý důvod dle § 140 odst. 3 správního řádu nelze z usnesení o vyloučení věci zjistit. Žalobce trvá na svém dosavadním procesním stanovisku.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.

9/2025

12. Žaloba **není** důvodná.
13. Úvodem zdejší soud s ohledem na strukturu a rozsah žalobní argumentace předeseílá, že předmětem nynějšího řízení je usnesení, kterým žalovaný (po vyloučení ze společného řízení) dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu z důvodu zpětvzetí návrhu zastavil řízení v rozsahu návrhu svazku na nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích. Pouze tímto usnesením (a procesním postupem, který jeho vydání předcházelo) se tedy zdejší soud bude zabývat. Nynější řízení nemůže být prostředkem pro komplexní a definitivní vyřešení dlouhodobého sporu mezi žalobcem a svazkem, který má mnoho dílčích právních, ekonomických i technických rovin.
14. Žalobce předně v žalobě namítá neurčitost a nicotnost usnesení, kterým žalovaný vyloučil řízení ve vyjmenovaných částech návrhu svazku ze společného řízení vedeného pod sp. zn. OOSČ 777/2018. Dle zdejšího soudu však toto usnesení nepochybně nicotné není. V nynější věci postoupil Okresní soud v Jihlavě žalovanému návrh svazku na zahájení řízení. Tím bylo zahájeno sporné řízení a povinností žalovaného coby správního orgánu je návrh vyřídit. Usnesení o vyloučení ze společného řízení dle § 140 odst. 3 správního řádu je pak v první řadě usnesením, kterým se toliko upravuje vedení řízení před správním orgánem. Pokud se při jeho vydání žalovaný pohyboval v mezích předmětu řízení vymezeného návrhem, nelze dle zdejšího soudu ani pojmově uvažovat o nicotnosti daného usnesení.
15. Výrok usnesení o vyloučení ze společného řízení není neurčitý. Ve výroku žalovaný ze společného řízení vyloučil řízení o nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením smlouvy o finančním vypořádání dle článku 12.7 stanov (nárok vymezen v článku 5 části II. přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle), a řízení o nahrazení projevu vůle žalobce s uzavřením dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích (nárok vymezen v části III. a v přílohách A.1 a B.1 přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle a v části IV. a v přílohách A.2 až B.2 přílohy č. 1 k žalobě o nahrazení projevu vůle), s tím, že o těchto nárocích a rozhodne samostatně pod sp. zn. 746/2024 a sp. zn. 747/2024. Není tedy pochyb o tom, co je předmětem nynějšího řízení pod sp. zn. 747/2024 a co konkrétního má být ve vyloučené části řízení projednáno. Na tom nic nemění ani skutečnost, že žalovaný neučinil součástí výroku obsah dotčených článků přílohy žaloby.
16. Žalovaný přitom části řízení nevyloučil ze společného řízení „uměle“ či neodůvodněně. Vycházel z povahy jednotlivých nároků a vyjádření svazku coby navrhovatele. Takový postup není ani v rozporu s judikaturou, podle které k vypořádání nároků po vystoupení obce ze svazku nemusí dojít pouze jednou komplexní smlouvou. Není vyloučeno, aby se navrhovatel domáhal v jednom sporu pouze uzavření smlouvy o převodu vlastnického práva k majetku (čl. 12.6 stanov) a v jiném sporu uzavření smlouvy o finančním vypořádání (čl. 12.7 stanov). Ze znění stanov totiž nevyplývá, že by se jednalo o vzájemně podmíněné závazky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2023, č. j. 8 As 224/2021-182). Tím spíše pak není jiným závazkem podmíněno uzavření dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích.
17. Vyloučení ze společného řízení žalovaný taktéž řádně odůvodnil. Uvedl, že v části týkající se finančního vypořádání předpokládá náročnější dokazování a spojení s jiným sporným řízením týkajícím se stejného nároku. V části týkající se dohody o úpravě vzájemných práv

9/2025

a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích se žalovaný domnívá, že rozhodování v této věci nepatří do jeho pravomoci, a tudíž bude podána kompetenční žaloba. Žalobce namítá nedostatky odůvodnění postupu žalovaného, s těmito úvahami však nijak věcně nepolemizuje.

18. Nejpodstatnější otázkou sporu je pak skutečnost, zda byl žalovaný po zpětvzetí návrhu ve vyloučené části (tj. v nynějším řízení), jejímž předmětem je spor o nahrazení projevu vůle k uzavření dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích, příslušný k rozhodnutí o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu.
19. V podstatě není sporu o tom, že žalovaný není příslušný věcně rozhodovat ve sporu o nahrazení projevu vůle k uzavření dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích. Tvrdí to žalobce v žalobě i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. A odpovídá to i *obiter dictu* v bodě 31 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2024, č. j. 3 As 316/2021-109, kde se uvádí, že „Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2020, č. j. 2 As 192/2019 - 55, tento druh dohody není veřejnoprávní smlouvou ve smyslu § 159 a násl. správního řádu, ale je soukromoprávní dohodou. Jejího uzavření se lze tedy domoci občanskoprávní žalobou.“
20. Žalovaný však v nynějším případě spor věcně nerozhodl, tedy nerozhodoval ve věci. Potřeba považovat usnesení za rozhodnutí ve věci je dána u těch usnesení o zastavení řízení, která těsně souvisejí s meritem věci a přímo zasahují do materiální právní sféry účastníka. V nynějším případě však bylo sporné řízení ukončeno rozhodnutím o zastavení řízení z důvodů zpětvzetí žádosti, jedná se o procesní usnesení. I když bylo daným usnesením fakticky skončeno řízení před správním orgánem, nelze ho považovat za rozhodnutí hmotně právní, protože materiálně právní sféru účastníků nijak nezasáhlo. Usnesení o zastavení řízení z důvodu zpětvzetí návrhu není nijak spojeno s meritem věci, reflektuje pouze skutečnost, že svazek svoji žádost (v souladu s dispoziční zásadou zakotvenou v § 45 správního řádu) vzal zpět a v řízení tak není o čem rozhodovat. Žalovaný usnesením nerozhodl o hmotném právu svazku ani žalobce (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2020, č. j. 8 As 188/2018-59).
21. Pokud žalobce v žalobě argumentuje tak, že jestliže tedy chtěl žalovaný v této části zastavit řízení, pak to mohl odůvodnit právě jen tím, že není věcně příslušný, pak pomíjí, že již v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný vysvětlil, že zákon nezná věcnou nepříslušnost jako důvod pro zastavení řízení. Obecně platí, že podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní orgán, správní orgán usnesením odloží dle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu. Takový postup však v nynější věci nepřipadá v úvahu z důvodu specifické situace spočívající v tom, že soud v občanském soudním řízení popřel svou pravomoc a věc postoupil právě žalovanému.
22. V souladu se závazným právním názorem vyjádřeným ve shora odkazovaném rozsudku zdejšího soudu by tedy v nynější věci jako alternativa postupu žalovaného připadalo v úvahu jediné obrátit se na zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o rozhodování kompetenčních sporů“).
23. Podle § 1 odst. 1 uvedeného zákona se takto postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí. Zákon zde

9/2025

předpokládá rozhodnutí ve věci samé. Rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu zpětvzetí návrhu takovým rozhodnutím není; není ani „pravomocným rozhodnutím“ ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o rozhodování kompetenčních sporů, které by bránilo projednání věci před soudem (srov. též přiměřeně usnesení zvláštního senátu ze dne 12. 10. 2010, č. j. Konf 127/2009-66).

24. Z uvedených důvodů má zdejší soud za to, že byt' správní orgán není věcně příslušný k rozhodnutí ve věci, obecně mu to nebrání zahájené řízení ukončit určitým zákonem předpokládaným procesním způsobem včetně zastavení řízení o žádosti z důvodu zpětvzetí návrhu. K tomu vedou zdejší soud také důvody ryze praktické – nedává žádný rozumný smysl aktivovat zvláštní senát ve věci rozhodnutí o návrhu, který navrhovatel vzal zpět a jsou splněny podmínky pro zastavení řízení před správním orgánem. Praktickou nesmyslnost takového řešení ilustruje např. i jeden z ostatních důvodů pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu (smrt či zánik navrhovatele). Zdejší soud si je přitom vědom, že ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí. To je ovšem již otázkou zákonnosti takového usnesení. Kromě namítané neurčitosti usnesení o vyloučení ze společného řízení (kterou žalovaný ani zdejší soud nezjistil) pak žalobce ve správním řízení ani v řízení před soudem žádné vážné důvody nesouhlasu se zastavením řízení neuvedl.
25. Pokud jde o náhradu nákladů správního řízení, ani v tomto směru dle zdejšího soudu žalovaný nepochybil. Odkázal na § 141 odst. 11 správního řádu, podle kterého se ve sporném řízení přiznává náhrada nákladů řízení na základě úspěchu ve věci. V případě zpětvzetí návrhu správní řád přiznání náhrady nákladů řízení nepředpokládá. Tím se právní úprava liší od právní úpravy občanského soudního řízení, k němuž se vztahuje judikatura citovaná žalobcem v žalobě. I analogicky by však tato judikatura byla v nynější věci hrubě nepřiléhavá. Svazek totiž v rozsahu sporu o nahrazení projevu vůle k uzavření dohody o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů dle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích návrh správně adresoval civilnímu soudu a u žalovaného se návrh ocitl až v důsledku jeho postoupení. O zavinění svazku tedy nelze uvažovat.

V. Závěr a náklady řízení

26. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšní žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

9/2025

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. června 2025

David Raus v.r.
předseda senátu